

عنوان مقاله:

تالارهم اندیشی معماران با رویکرد زمینه گرایی در منطقه نیاوران تهران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهسا ازدم خیز - گروه معماری - واحد مهدیشهر- دانشگاه آزاد اسلامی- مهدیشهر- ایران

مهدی داداشی - هیات علمی - واحد بابل - دانشگاه آزاد اسلامی - بابل - ایران

خلاصه مقاله:

آموزش معماری در جامعه سنتی ما به صورت استاد و شاگردی بود. بعد از تحول اجتماعی غرب در پی انقلاب صنعتی، تحولات اجتماعی ایران به صورت وارداتی در نتیجه افزایش ارتباط با غرب اتفاق افتاد و تغییر نظام آموزشی نیز از جمله تحولات بود. هنرکده که بعدها نامش به دانشکده هنرهای زیبا تغییر یافت الگوبرداری مستقیمی از دانشگاه بوزار پاریس بوده است. طرح معماری، موضوع محوری در معماری است؛ بنابراین، یادگیری و آموزش معماری، هدف اصلی فنون، روشها و الگوها، اصطلاحات و روندهای طراحی است. زیرا ابداع طرحی برای بناها موضوع مورد توجه معماران، دانشجویان معماری و استادان طراحی است. اما طراحی معماری امری چالش برانگیز است که به متغیرهای متعددی وابسته است، از آنجا که شکل گیری شخصیت طراح و فراگیری مهارت های طراحی به آموزش معماری در آتلیه های طراحی وابسته است؛ لزوم توجه به آموزش معماری در دانشکده های معماری مطرح است. معماری، در محیط شکل می گیرد و محیط دارای ویژگی های جغرافیایی، ساخته شده، و فرهنگی است که با هم رابطه ای درونی دارند. از اینرو، شناخت کلیه عوامل محیطی، جغرافیایی و انسانی برای پی ریزی بنیان های تاثیرگذار بر کالبد ضروری است. امروزه در آتلیه های طراحی و در طرح های دانشجویان، مبتدیها و یا دیگران ارتباط با متن و زمینه طرح، وجود ندارد و یا بسیار کم لحاظ شده است؛ به عبارت دیگر، این دانشجویان با وجود یادآوری توجه به محل در هر درس طراحی، نحوه ارتباط بنایی را که طراحی کرده اند با سایت پروژه نمی دانند.

کلمات کلیدی:

دانشجو، آموزش معماری، پایداری محیطی، معماری زمینه گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759907>

